



เรื่องเล่าจาก  
**แรงบันดาลใจ**  
ของคนอยากแต่งเพลง  
อนันต์ ประภาโส



เรื่องเล่าจาก  
แรงบันดาลใจ  
ของคนอยากแต่งเพลง



อนันต์ ประภาโส



## เรื่องเล่าจากแรงบันดาลใจของคนอยากแต่งเพลง อนันต์ ประภาโส

บรรณาธิการอำนวยการ : อนันต์ ประภาโส

บรรณาธิการบริหาร : ศรินยา พรหมคำ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ภูชิต รอดดารา

ศิลปกรรม : พฤษภา ดีไซน์

ภาพประกอบ : อนันต์ ประภาโส, ภูชิต รอดดารา, มธุวีริญจ์ เทพกิจ

พิสูจน์อักษร : รัตนาลี คำแก้ว

สำนักพิมพ์ สิปปประภา

31/213 หมู่ 17 ต.บึงคำพร้อย อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12150

โทรศัพท์ 02-192-3060 โทรสาร 02-192-3280 [www.sipprapa.net](http://www.sipprapa.net)

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์

# สารบัญ

• ชวนคุย	4
• แรงบันดาลใจอยู่ที่ไหน	8
• เรื่องเล่าของคนอยากแต่งเพลง	20
• พ่อคือแรงบันดาลใจ	33
• ไปเที่ยวกันไหม	41
• มุมมองต้นไม้	46
• อาจเป็น	51
• สีซังบลูส์	57
• ผากลม	62
• ผากดาว	66
• เจอเพื่อจาก	70
• อยากให้เธอรับรู้	74
• มัณฑนศิลป์รักกัน	77
• เรื่องเล่าจากเหล่าเพื่อน	83

# ชวนคุย

สวัสดีครับ

ก่อนอื่นผมอยากบอกว่า หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่คู่มือนักแต่งเพลง ไม่ใช่หนังสือสอนแต่งเพลง ไม่ใช่หนังสือแนะนำวงการแต่งเพลง และไม่เกี่ยวกับอาชีพนักแต่งเพลงใด ๆ ทั้งสิ้น

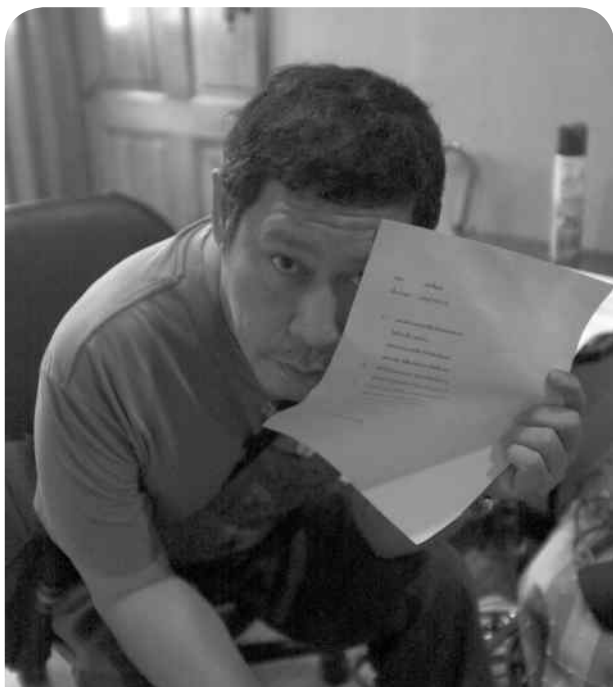
ที่ต้องออกตัวก่อน เพราะเกรงว่าคุณผู้อ่านและพี่ๆ นักแต่งเพลงอาชีพทั้งหลายที่ผมเคารพรักและหลายท่านก็เป็นครูของผมจะเข้าใจผิดคิดว่าผมริอ่านลูกขึ้นมาเขียนหนังสือสอนคนแต่งเพลงทั้ง ๆ ที่เพิ่งหัดแต่งเพลงมาได้ไม่กี่เพลง

โดยเฉพาะการแต่งเพลงแบบมืออาชีพในอุตสาหกรรมเพลงในวงการบันเทิง ผมเองมีประสบการณ์น้อยนิดหรืออาจจะถึงขั้นเรียกว่า 'ไร้ประสบการณ์' ก็คงได้ เท่าที่ฟังผู้มีประสบการณ์เล่าให้ฟังและมีโอกาสไปตะบ่าง (เล็กน้อย) ก็รู้ว่าการสร้างสรรค์เพลงกระแสหลักหรือที่เรียกกันว่าเพลงป๊อบอย่างทุกวันนี้ กว่าจะมาเป็นเพลงออกมาให้เราฟังกันได้ ต้องผ่านกระบวนการมากมายมหาศาลหลายล้านขั้นตอน ทั้งซับซ้อนและโคตรยาก

ผมโชคดีที่ได้มีโอกาสขึ้นตี๊กแกรมมีถึง 2 ครั้ง (มีโอกาส 2 ครั้ง นะครับ ไม่ใช่ได้ไปแค่ 2 ครั้ง :P) ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2546 ในฐานะนักแต่งเพลงฝึกหัดในโครงการ we want you และครั้งที่สองเมื่อ พ.ศ.2555 ในฐานะนักแต่งเพลงฝึกหัด ... ยอมรับว่าการจะฝ่าฟัน (ฝ่าฝัน) ไปเป็นนักแต่งเพลงอาชีพนั้นช่างยากเย็นแสนเข็ญเสียจริง ๆ การแต่งเพลงได้

หรือแต่งเพลงเป็นไม่ว่าสำหรับการเป็น “นักแต่งเพลงอาชีพ” ครับ ผมคิดว่าต้องมีองค์ประกอบอีกหลายอย่าง เช่น ความคิดสร้างสรรค์ มนุษยสัมพันธ์ ทักษะการงาน มีคนให้โอกาส ทักษะคิดดี คิดบวก มอง การณ์ไกล รวยมูขรวยคำ กัดไม่ปล่อย หมกมุ่น เข้าสายเลือด (ซึกจะเยอะ) ที่สำคัญคือต้องมีเวลา และถึงจะมีองค์ประกอบครบทุกอย่างที่กล่าว มาแล้วก็เชื่อว่าจะได้เป็นนักแต่งเพลงอาชีพนะครับ เพราะคำว่า “อาชีพ” แปลว่า การเลี้ยงชีวิต, การทำมาหากิน, งานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยง ชีพ หมายความว่า งานของเราต้องมี “ผู้ซื้อ” และต้อง “ซื้อประจำ - ซื้อ ตลอดไป” ถึงจะเป็นอาชีพได้ คนที่แต่งเพลงขายได้นาน ๆ ครั้งถึงจะดัง ก็คงเรียกตัวเองว่านักแต่งเพลงอาชีพไม่ได้ ส่วนคนที่แต่งเพลงขาย เลี้ยงชีพได้ถึงจะไม่ดังก็นับว่าเป็น “มืออาชีพ” ครับ

สำหรับตัวผมเอง ขอเรียกตัวเองว่า “นักเขียนอาชีพ” นะครับ เพราะถึงแม้ผมจะไม่มีชื่อเสียงโด่งดังในวงการหนังสือ แต่อาชีพที่เลี้ยง ชีพผม, ได้ทำมาหากิน, เป็นงานที่ทำประจำเพื่อเลี้ยงชีพมากกว่าครึ่งชีวิต ก็คืองานเขียนหนังสือนี้เองครับ





อ่าวกับพี่จิก หน้าอุทยาน เกจิแก้ว

แต่อีกสิ่งหนึ่งที่ผมสนใจ ชอบ และอยากทำมาตลอดก็คือการแต่งเพลง เมื่อมีโอกาส "แต่งเพลง" บ้าง มีโอกาส "เรียนแต่งเพลง" บ้าง และมีโอกาส "ทำเพลง" บ้างในบางช่วงของชีวิต ด้วยความที่เป็นคนเขียนหนังสือผมจึงอยากเขียนถึงสิ่งที่ผมได้ประสบพบเห็นมาในห้วงเวลาต่าง ๆ ของชีวิตที่มีโอกาสไปเกี่ยวของกับเพลง อยากเล่าให้คนที่สนใจฟังเกี่ยวกับคนอยากแต่งเพลง-คนชอบแต่งเพลง การได้มาซึ่งทำนองแต่ละทำนอง เพลงแต่ละเพลง ดนตรี นักร้อง รวมทั้งการได้มาซึ่ง "ครู" ซึ่งไม่มีอยู่ในสารบบของการทำเพลงอาชีพ ทุกอย่างเกิดขึ้นจากสิ่งเดียวคือ "ความอยากของผม"

ความชอบ ความอยาก ทำให้เกิด "แรงบันดาลใจ" ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สำหรับผมถือว่า "เพลงของผม" เป็นผลงานศิลปะชิ้นหนึ่ง เหมือนกับภาพเขียนชิ้นหนึ่ง หรือหนังสือเล่มหนึ่งที่เรา

สร้างสรรค์ขึ้นมา งานศิลปะถ้าสร้างเม็ดเงินได้ก็ดี แต่ถ้าทำเงินไม่ได้  
มันก็ยังมีความค่าในฐานะที่เป็นผลงานศิลปะที่ผู้ดูผู้ฟังผู้เสพสามารถมี  
อารมณ์คล้อยตามและซึมซับความงามของมัน ช่วยขัดเกลาจิตใจให้  
ละเอียดอ่อน โน้มน้าวให้ผู้คนมีจิตใจอ่อนโยน ทำให้โลกน่าอยู่

ผมฟังเพลงของคนอื่นแล้วมีความสุขจากเสียงร้อง ท่วงทำนอง  
และเนื้อหาที่น่าเสนอ แต่เวลาฟังเพลงของตัวเองผมมีความสุขจาก  
ฉากต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่แวบแรกของความคิดที่จะแต่งเพลงนั้น เพลง  
ช่วยฉายภาพต่าง ๆ เข้ามาในความคิดคำนึงและให้ความสุขกับผม ไม่เว้น  
แม้แต่เพลงที่เคยถูกครูวิพากษ์วิจารณ์และติติง ... มันคงคล้าย ๆ กับ  
ตอนที่ผมสวมบทบาทเป็นครูสอนวาดภาพให้กับจิตรกรสมัครเล่นหลายท่าน  
แต่ละท่านมีทั้งวัยหนุ่มสาวและวัยผู้ใหญ่กว่าผม แม้ว่าบางวันจะวาด  
ได้สวยหรือบางวันจะวาดไม่สวย แต่ทุกคนมีความสุข ...

ความสุขของคนวาดภาพกับคนดูภาพต่างกันอย่างไร

ความสุขของคนแต่งเพลงกับคนฟังเพลงก็คงต่างกันฉันนั้น

หากคุณผู้อ่านต้องการหนังสือที่ให้ความรู้ด้านการแต่งเพลง  
หนังสือเล่มนี้คงไม่ใช่

แต่หากคุณผู้อ่านอยากรู้เรื่องของคน ๆ หนึ่งที่ชอบและอยาก  
แต่งเพลงมาหลายสิบปี เคยมีความฝันอยากเป็นนักแต่งเพลงอาชีพแต่  
ไม่เคยประสบความสำเร็จ แล้วยังไม่เลิกแต่งเพลง แถมยังไม่อายที่จะเล่า  
ความเป็น ความล้มเหลวให้ฟัง

เล่มนี้ใช้ครับ ^^

# แรงบันดาลใจอยู่ที่ไหน

เรามักได้ยินเสียงของผู้คนในสังคมพูดกันบ่อย ๆ ว่า

“ต้องการแรงบันดาลใจ”

“ขอแรงบันดาลใจหน่อย”

“คุณคือแรงบันดาลใจของฉัน”

“สิ่งนี้เป็นแรงบันดาลใจให้ฉันทำ(ในขณะนี้)”

“ไปหาแรงบันดาลใจกันเถอะ”

ฯลฯ

ผมเองก็สนใจเรื่อง แรงบันดาลใจ เช่นกัน อาจเพราะเป็นคนทำงานศิลปะหรือเปล่าอันนี้ไม่แน่ใจ เพราะก่อนที่สังคมไทยจะใช้คำว่าแรงบันดาลใจ กันอย่างฟุ่มเฟือยเหมือนทุกวันนี้ ในสถาบันศิลปะที่ผมศึกษาเล่าเรียนมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นวัยรุ่น ก็พูดถึง “แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ” กันมาเนิ่นนานแล้ว

สมัยเรียนอยู่ที่ศิลปากร การทำงานศิลปะหรืองานออกแบบขึ้นมาสักชิ้น นอกจากวัตถุประสงค์ในการสร้างผลงานขึ้นมาแล้ว จะต้องมีการพูดถึง “แรงบันดาลใจ” ด้วยว่าเราได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์มาจากไหน พวกเราก็ยังเป็นนักศึกษาประสบการณ์น้อยก็ต้อง “วิ่งหาแรงบันดาลใจ” กันให้วุ่น ส่วนมากก็ไปเริ่มกันที่ห้องสมุด ในสมัยนั้นว่ากันว่าห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ เป็นห้องสมุดที่มีหนังสือศิลปะมากที่สุดในประเทศไทย (ปัจจุบันไม่ยืนยันว่าเสียแชมป์ให้กับสถาบันไหนหรือยัง) แรงบันดาลใจ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกแขนง

แรงบันดาลใจคืออะไร ?

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ กับ แรงบันดาลใจ ในการลุกขึ้นมาสร้าง (หรือทำ) อะไรสักอย่างหนึ่ง อาจจะแตกต่างกัน อยู่บ้าง แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ คืออะไรสักอย่างที่ทำให้เกิดแรง กระตุ้น แรงผลักดัน แรงจุดประกาย แรงต้นแบบ แรงต่อยอด ฯลฯ ใน จิตใจของเรา ให้นำนามาสังเคราะห์ออกมาเป็นผลงาน โดยเราอาจจะ มีโจทย์หรือเป้าหมายอยู่แล้วหรือไม่มีก็ได้ โจทย์หรือเป้าหมายไม่ใช่คำตอบ หรือผลงานสำเร็จ โจทย์อาจจะมาก่อนแรงบันดาลใจ (ในกรณีของ นักศึกษาศิลปะ) หรือแรงบันดาลใจอาจจะมาก่อนโจทย์ (ในกรณีของ ศิลปิน) ก็ย่อมได้ แต่ทั้งโจทย์และแรงบันดาลใจจะต้องมาก่อนผลงาน หรือคำตอบเสมอ

